

19-09-2018

প্ৰাতঃ মুৰুলী

ওঁম্ শান্তি

"বাপদাদা"

মধুবন

"মৰমৰ সন্তানসকল - তোমালোকৰ দুৱাৰডলিলৈ যিয়ে আহে তেওঁক কিবা নহয় কিবা জ্ঞান ধন দিব লাগে, প্ৰথমতে ফৰ্ম ভৰোৱা, পাছত দুজন পিতাৰ পৰিচয় দিয়া"

*প্ৰশ্ন:- যাদুকৰ পিতাৰ যাদু কোনটো?

*উত্তৰ:-যাদুকৰ পিতাৰ যাদু চোৱা - ইমান উচ্চ পিতাই কয়, মই তোমালোকৰ সেৱা কৰিবলৈ আহিছো, মই তোমালোকৰ সন্তানো হৈ যাওঁ। তোমালোক সন্তানসকলে যেতিয়া মোৰ প্ৰতি বলিহাৰ হোৱা তেতিয়া মই 21 জন্মৰ কাৰণে তোমালোকৰ প্ৰতি বলিহাৰ হওঁ। এয়াও আচৰিত কথা। পিতাই কিমান মৰমেৰে তোমালোকক পঢ়ায়। তোমালোকৰ সকলো মনোকামনা পূৰণ কৰে। তোমালোকৰ পৰা কোনো মাচুল (fees) আদিও নলয়। তেওঁক কোৱা হয় - পাকৈত বিনোদনকাৰী (clever Entertainer) ।

*গীত:- যি প্ৰিয়াৰ লগত আছে তেওঁলোকৰ বাবেই জ্ঞানৰ বৰ্ষা... (জো পিয়া কে সাথ হে...)

ওঁম্ শান্তি। প্ৰিয়া আৰু বৰ্ষা। যি প্ৰিয়াৰ লগত থাকে তেওঁৰ কাৰণে বৰষুণ। কেনেকুৱা বৰষুণ? ইয়াক জ্ঞানৰ বৰ্ষা বুলি কোৱা হয়। জ্ঞানৰ বৰ্ষা কোনে কৰে? জ্ঞানৰ সাগৰে। এতিয়া এই গীতটি যিয়ে গাইছে বা ৰচনা কৰিছে তেওঁতো একো নাজানে। তোমালোক হৈছা ভাগ্যৱান তৰা। তোমালোক জ্ঞান সাগৰৰ সন্তান হৈছা সেইবাবে তোমালোকক জ্ঞানৰ তৰা বুলি কোৱা হয়। পিতাৰ পৰা জ্ঞান লৈ আছা। জ্ঞানৰ সদায় লক্ষ্য-উদ্দেশ্য থাকে। কিবা নহয় কিবা প্ৰাপ্তিৰ ৰাস্তা পোৱা যায়। এতিয়া তোমালোক সন্তানসকলে জানিছা বেহদৰ পিতাৰ দ্বাৰা বেহদৰ উত্তৰাধিকাৰ ল'ব লাগে। তেওঁ হৈছে পাৰলৌকিক পিতা। তোমালোকৰ ওচৰলৈ কোনোবা নতুন জিজ্ঞাসু আহিলে ফৰ্ম পূৰাবলৈ ভয় কৰে। তেতিয়া তেওঁক বুজোৱা উচিত কিয়নো তথাপিও তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিছে সেয়েহে বেচেৰাহঁতে কিবা নহয় কিবা পোৱা উচিত। তেওঁলোক বহুত গৰীব। তোমালোকৰ ওচৰতো কৰ্তৃত্ব আছে। হয়, ক্ৰম অনুসৰি কোনোবাই সম্পূৰ্ণকৈ পাছ কৰে, কোনোবাই কম নম্বৰ পায়। এয়াতো নিচা আছে - আমাৰ ওচৰত জ্ঞান ৰত্ন বহুত আছে। জ্ঞান সাগৰ কোনো মহলততো নাথাকে, জুপুৰীত থাকে। জুপুৰীত থকাটোৱে পছন্দ কৰে। যেতিয়া কোনোবাই কয় - আমি ফৰ্ম নভৰাওঁ, তেতিয়া কোৱা - অচ্ছা, নিজৰ নামতো লিখিবা আমি ডাঙৰ বাইদেউক দেখুওৱাম যে অমুক আহিছিল। কিবা বুজিবলৈতো আহিছা। অচ্ছা, নিজৰ নাম লিখা। লৌকিক পিতাৰ নামো লিখিব লাগে। তাৰ পাছত বুজাব লাগে - দুজন পিতাতো আছে - এজন লৌকিক পিতা, আনজন পাৰলৌকিক পৰমপিতা পৰমাত্মা। যেতিয়া পিতা বুলি কোৱা তেনেহ'লে তেওঁৰ নামটো লিখা। পৰমপিতা বুলি কোৱা যেতিয়া তেওঁ সকলোৰে পিতা হয়। প্ৰত্যেকৰে লৌকিক আৰু পাৰলৌকিক পিতা থাকে। ভক্তি মাৰ্গত দুজন পিতা থাকে। সত্যযুগ-ত্ৰেতাত লৌকিক পিতাতো থাকিব, পাৰলৌকিক পিতাৰ নামেই নলয়। এই কথাবোৰ তোমালোক সন্তানসকলে বুজি লৈ পুনৰ আনকো বুজাব লাগে। কিমান সহজ কথা বুজোৱা হয়। যাক ঈশ্বৰ পিতা বুলি কোৱা হয় - তেওঁ হৈছে পৰলোকৰ বাসিন্দা। বুদ্ধিলৈ আহে - সত্যযুগ আৰু ত্ৰেতাত পাৰলৌকিক পিতাক স্মৰণ নকৰে। ইয়াতেতো সকলোৰে স্মৰণ কৰে। সেয়েহে বুজাব লাগে লৌকিক পিতাৰ নাম লিখিলা, এতিয়া পাৰলৌকিক পিতাৰ নাম লিখা। সকলো জীৱাত্মাই সেই পাৰলৌকিক পৰমপিতাক স্মৰণ কৰে। তেওঁ এজনে। যেনেকৈ আত্মা নিৰাকাৰ, তেনেকৈ তেৱোঁ নিৰাকাৰ। তেওঁৰতো কোনো স্থূল বা সূক্ষ্ম শৰীৰ নাই। তেওঁক

সৰ্বব্যাপি বুলিতো ক'ব নোৱাৰি। লৌকিক পিতাক কেতিয়াও সৰ্বব্যাপি বুলি ক'ব নোৱাৰি। কি সৰ্বব্যাপি বুলি ক'লে উত্তৰাধিকাৰ পাব পাৰিব জানো? তেন্তে পাৰলৌকিক পিতাক সৰ্বব্যাপি বুলি কিয় কোৱা? পাৰলৌকিক পিতাক সকলোৱে ইমান স্মৰণ কৰে গতিকে নিশ্চয় তেওঁৰ পৰাও উত্তৰাধিকাৰ পোৱা উচিত। ৰচনাই ৰচয়িতাৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰ পোৱা উচিত নহয় জানো। এনেকৈ নতুন নতুন কথা বুজালে তৎক্ষণাৎ বুজি পাব। তোমালোকে অনুভৱৰে শুনাৰ পাৰা সেই পিতাৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰ লাভ কৰিবলৈ উপায় শুনোৱা হয়। সেই পিতা হৈছে স্বৰ্গৰ ৰচয়িতা। তোমালোকে জানা ভাৰত জীৱনমুক্ত আছিল, এতিয়া জীৱন বন্ধন। দুখৰ পৰা মুক্ত কৰোতা পিতাই হয়।

এই ত্ৰিমূৰ্তিৰ সৈতে লক্ষ্মী-নাৰায়ণৰ চিত্ৰ বহুত ভাল। প্ৰত্যেকৰে লগত থকা উচিত। ইয়াৰ ওপৰত বুজোৱা যে এই লক্ষ্মী-নাৰায়ণ ভাৰতৰ আদি সনাতন দেৱী-দেৱতা আছিল, সত্যযুগৰ মালিক আছিল। স্বৰ্গৰ উত্তৰাধিকাৰ নিশ্চয় পাৰলৌকিক পিতা স্বৰ্গৰ ৰচয়িতাইহে দিব পাৰে। কোনোবাই ফৰ্ম নভৰালেও কিন্তু এই কথা লিখোৱা সহজ। দুজন পিতা আছে, দুয়োজনৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰ পোৱা যায়। লক্ষ্মী-নাৰায়ণ অথবা তেওঁলোকৰ সন্তানসকলৰ জীৱন কাহিনীতো নাই। কৃষ্ণৰ ক্ষেত্ৰত কোৱা হয় তেওঁক টুকুৰীত লৈ গৈছিল, এয়া হ'ল...। অচ্ছা, এই লক্ষ্মী-নাৰায়ণে ৰাজ্য ক'ৰ পৰা পালে। নিশ্চয় আদি সনাতন দেৱী-দেৱতাসকলৰ ৰাজ্য আছিল, তাৰ ভিতৰত প্ৰথম নম্বৰ হৈছে লক্ষ্মী-নাৰায়ণ। তেওঁলোকক স্বৰ্গৰ উত্তৰাধিকাৰ কোনে দিলে? এয়া প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মাও বহি আছে, এয়া উত্তৰাধিকাৰী লক্ষ্মী-নাৰায়ণ সন্মুখত থিয় হৈ আছে। পাছত বৃক্ষলৈ লৈ যোৱা (বৃক্ষৰ ওপৰত বুজোৱা)। ইয়াত তপস্যা কৰি আছে – ৰাজযোগৰ। ইয়াৰ দ্বাৰা এয়া লক্ষ্মী-নাৰায়ণ হয়। এয়া বুজোৱা কিমান সহজ। লক্ষ্মী-নাৰায়ণৰ ভক্তসকলক বুজোৱা বহুত সহজ। এতিয়া ভিতৰলৈ কোনোবা আহিলে কিবা নহয় কিবা শিক্ষা নিশ্চয় দিব লাগে। তোমালোকৰ দ্বাৰা এই গণিকা, ভীল (খলুৱা লোক) আদিৰো উদ্ধাৰ হ'ব লাগিব। কিন্তু এতিয়া তোমালোকৰ ওচৰত সেই শক্তি নাই। বাবাই বুজাইছে – তোমালোকে নিজৰ পতিকে ভু ভু কৰি থাকা। স্ত্ৰীয়ে নিজৰ পতিকে সুধিব পাৰে – তুমি নিজৰ লৌকিক পিতাৰ নাম কোৱা? অচ্ছা, পাৰলৌকিক পিতাৰ নাম কোৱা? যাক তুমি জন্মই জন্মই বাৰে বাৰে স্মৰণ কৰি আহিছা, নিশ্চয় তেওঁৰ পৰা কিবা বেছি পোৱা যায়। লক্ষ্মী-নাৰায়ণক স্মৰণ কৰিলেতো একো পোৱা নাযায়।

পিতা আহি তোমালোকৰ কিমান সেৱা কৰে। একো নিবিচৰাকৈ তোমালোকক পঢ়ায়। তেওঁ কয় – আহা, তোমালোকক স্বৰ্গলৈ লৈ যাওঁ। সকলো মনোকামনা পূৰ্ণ কৰে। নৰ-নাৰায়ণৰো চিত্ৰ আছে। পূজা লক্ষ্মীৰ হয়। ভাবে – লক্ষ্মীৰ পৰা সম্পত্তি পাব। এয়া সকলো হৈছে ভক্তি মাৰ্গৰ কথা। লক্ষ্মী (স্ত্ৰী)য়ে ধন ক'ৰপৰা আনিব। তেওঁ নিশ্চয় পতিৰ পৰা পায়। পূজাৰীসকলে এয়া একোৱেই নাজানে। তোমালোক সন্তানসকলে বুজাব লাগে। তোমালোকেও এতিয়া বুজি পাইছা – আগতে আমি কি কৰিছিলো? একোৱেই বুজা নাছিলো। এতিয়া ভালদৰে জানিছো। কৃষ্ণ-জন্মাষ্টমীত ৰাতিপুৱাৰ পৰা কৃষ্ণক গাখীৰ খুৱায়, দোলনাত দোলায় আৰু ৰাতি পুৰী-খীৰ আদি খুৱায়। কি এদিনতে ইমান ডাঙৰ হৈ গ'ল নেকি, যে পুৰী-খীৰ খাব পৰা হ'ল! এয়াও বুজিবলগীয়া কথা নহয়নে। তোমালোকে জানা – এই ৰাধা-কৃষ্ণই পাছত লক্ষ্মী-নাৰায়ণ হয়। শিৱবাবাই তেওঁলোকক এই পদ দিয়ে। শিৱক কেতিয়াও পুৰী-খীৰ আদি নুখুৱায়। তেওঁৰ ওচৰত কেৱল গাখীৰ অৰ্পণ কৰে। এতিয়া শিৱবাবাতো হৈছে নিৰাকাৰ, যাৰ কোনো নাম-ৰূপ নাই, তেওঁৰ ওচৰত গাখীৰ আদি অৰ্পণ কৰাৰ অৰ্থ কি? তেওঁক একো নুখুৱায়। নিৰাকাৰ হয়, শ্ৰীকৃষ্ণৰ ৰুটি আদি খাবলৈ মুখ আছে। শিৱৰ ওচৰত একো অৰ্পণ নকৰে। শংকৰৰ ওচৰত অৰ্পণ কৰে, শিৱৰ ওচৰত নহয়। শংকৰৰ তথাপিও আকাৰী ৰূপ আছে নহয়নে। দুয়োজনতো একে হ'ব নোৱাৰে। এতিয়া বাবাই কিমান জ্ঞান দিয়ে। কিমান গুঢ় কথা।

তোমালোক শিৱবাবাৰ গোপিকা হোৱা। শিৱবাবাক আকৌ বালক বুলিও কোৱা হয়। শিৱবাবাই এয়াও সোধে তোমালোকে শিৱক বালক কিয় বনাইছা? সম্পত্তি বালককে দিয়া হয়। প্ৰথমতে তোমালোক বলিহাৰ হ'লেহে শিৱবাবায়ো বলিহাৰ হ'ব। এইটোও হয় যে পিতা সন্তানসকলৰ প্ৰতি বলিহাৰ হয় কিন্তু তেওঁ কয় - প্ৰথমতে তোমালোক বলিহাৰ হ'ব লাগিব, তেতিয়াহে মই হ'ম। বলিহাৰ হোৱা অৰ্থাৎ তেওঁক নিজৰ সন্তান কৰি লোৱা, তেওঁৰ প্ৰতিপালন কৰা। কিমান আচৰিত কথা! মাতাসকল আছে নহয়। পুৰুষসকলেও শিৱ বালকক নিজৰ উত্তৰাধিকাৰী বনায়। শিৱবাবাক যাদুকৰ বুলি কোৱা হয়। লক্ষ্মী-নাৰায়ণ যাদুকৰ নহয়। এয়া অতি গুঢ় কথা। কোনোবা বিৰল্যইহে বুজিব পাৰে। তোমালোকে সাক্ষাৎকাৰ নকৰাকৈ সকলো চাব পাৰা। তোমালোক সন্তানসকল অনুভৱী হোৱা। বাবাই সাক্ষাৎকাৰ কৰিছিল, মম্মাই কোনো সাক্ষাৎকাৰ কৰা নাছিল। তথাপিও মম্মা সকলোতকৈ তীখা হৈ গ'ল। সকলোৰেতো সাক্ষাৎকাৰ নহ'ব। এনেকৈ বহুতৰে সাক্ষাৎকাৰ হ'ল, তেওঁলোক আজি নাই। সাক্ষাৎকাৰৰ লগত কোনো সম্পৰ্ক নাই। এয়াতো হৈছে ধাৰণা কৰা আৰু কৰোৱাৰ মিঠা কথা। যাদুকৰ পাকৈত বিনোদনকাৰী (clever Entertainer) আছে নহয় জানো। যাদুকৰসকল বহুত পাকৈত হয়। সুমথিৰা উলিয়াই দেখুৱায়, মূৰ কাটি পুনৰ যোৰা লগাই দিয়ে। আগতে বহুত যাদু দেখুৱাইছিল।

এতিয়া সন্তানসকলে জানিছে - বাবাৰে মহিমা গোৱা হয়। তোমাৰ লীলা অপৰম-অপাৰ, তোমাৰ গতি মতি উপৰাম। পিতাই কিমান শ্ৰীমত দিয়ে। শ্ৰীমতৰ দ্বাৰা তোমালোকক শ্ৰেষ্ঠ দেৱতা কৰি গঢ়ি আছে। নিৰাকাৰ শিৱবাবাক শ্ৰী শ্ৰী বুলি কোৱা হয়। লক্ষ্মী-নাৰায়ণক এনেকুৱা শ্ৰেষ্ঠকৈ কোনে গঢ়িলে? নিশ্চয় তেওঁলোকতকৈও শ্ৰেষ্ঠ হ'ব। বাবাৰ পৰা আমি এই বিদ্যা শিকো যে মানুহৰ পৰা দেৱতা কৰি কেনেকৈ গঢ়ি তুলিব পাৰি। এতিয়া তোমালোক সকলো (আত্মাৰূপী) সীতা ৰাৱণৰ জেলত, শোকৰ কুটিৰত দুখী হৈ আছা। ৰামৰাজ্যত কেতিয়াও শোক নাথাকে। সেয়েহে যাৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰ পোৱা যায় তেওঁক স্মৰণ কৰিব লাগে। আমি আত্মা হওঁ সেয়াও মানি লয়। তেওঁলোকক সোধা - তোমাৰ লৌকিক পিতাৰ নাম কি? পাৰলৌকিক পিতাৰ নাম কি? পিতাক সৰ্বব্যাপী বুলিতো কোৱা নহয়। পিতা মানে উত্তৰাধিকাৰ। বেহদৰ পিতাৰ পৰা বেহদৰ উত্তৰাধিকাৰ পোৱা যায়। এতিয়া সেয়া ৰাৱণে কাঢ়ি নিছে সেইবাবে কোৱা হয় - মায়াক জয় কৰোতাজনেই জগতজিৎ। ময়াৰ ওপৰত বিজয়ী হ'ব লাগে। মন হৈছে উন্মত্ত ঘোঁৰা। পেলাবলৈ বহুত চেষ্টা কৰিব। বাবাই এতিয়া তোমালোকৰ বুদ্ধিৰ তলা খুলি দিছে। তোমালোকে ভুল আৰু শুদ্ধ বুজিব পাৰা। তোমালোকে বুজাব পাৰা - এতিয়া এই দুনিয়া পৰিৱৰ্তন হৈ আছে। মহাভাৰতৰ যুদ্ধ নিশ্চয় লাগিব, তাত সকলো বিনাশ হ'ব। যাদবসকলে মিছাইলৰ দ্বাৰা নিজৰে যাদব কূলৰ বিনাশ কৰে। পাণ্ডৱ কূলৰ বিজয় হ'ব। কিন্তু দেখুৱায় 5 পাণ্ডৱ বাঢ়িল, তেওঁলোকো পাহাৰৰ ওপৰত গলি মৰিল। বাকী কি হ'ল? একো নাই। ৰাজযোগ শিকাইছিল তেন্তে কিছুমানতো ৰক্ষা পৰিব লাগিছিল। প্ৰলয় জানো হৈ যায়। এই সকলো কথা এতিয়া তোমালোকে জানা। এনেকৈ দেখুৱায় যে কৃষ্ণ সাগৰত পাতৰ ওপৰত বহি আছে। শ্ৰীকৃষ্ণতো গৰ্ভ মহলত আছে। গৰ্ভ জেলত দুখ হয়। সাগৰ হৈছে গৰ্ভ মহল। বহুত আৰামেৰে বহি থাকে। জন্ম-জন্মান্তৰৰ পৰা এই গীতাৰ জ্ঞান, ভাগৱত আদি শুনি আহিছা, ভক্তি মাৰ্গত হাবাথুৰি খাই আহিছা, এতিয়া পিতাই তোমালোকক এক চেকেণ্ডত স্বৰ্গৰ মালিক বনায়। ইয়াকে নিয়তি বুলি কোৱা হয়, কিন্তু নিয়তি কাৰ? নিয়তি ড্ৰামাৰ বুলিয়ে কোৱা হ'ব। পূৰ্ব নিৰ্ধাৰিত নাটক হয়। মানুহেতো কেৱল নিয়তি বুলি কৈ থাকে, কিন্তু একো বুজি নাপায়। তেনেহ'লে যেতিয়া কোনোবা আহে প্ৰথমতে এইটো শুনোৱা যে দুজন পিতা আছে। পাৰলৌকিক পিতা স্বৰ্গৰ ৰচয়িতা। তেৱেঁইতো স্বৰ্গৰ উত্তৰাধিকাৰ দিছিল। আজিৰ পৰা 5 হাজাৰ বছৰ আগতে স্বৰ্গ আছিল। এতিয়াতো নৰক হয় পুনৰ তোমালোকে উত্তৰাধিকাৰ ল'ব পাৰা। আমিও বেহদৰ পিতাৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰ লৈ আছো। এই ভাৰত ভগৱানৰ জন্মভূমি। যেনেকৈ ইব্ৰাহিম, বুদ্ধ আদিৰ নিজৰ জন্মভূমি আছে।

তোমালোক সন্তানসকলে জানা যে পিতা আহিছে, উত্তৰাধিকাৰ দি আছে। তোমালোক সন্তানসকল দয়াশীল হ'ব লাগে। কাৰোবাক এয়া বুজোৱাতো অতি সহজ। পাৰলৌকিক পিতাৰ পৰিচয় দিব লাগে। পাৰলৌকিক পিতা এবাৰে আহে। তেওঁৰ স্মৃতিৰ দ্বাৰা আমি স্বৰ্গৰ উত্তৰাধিকাৰ লৈ আছো। বহুত সহজ হয়। এনেকুৱা কথাবোৰ ভালদৰে ধাৰণ কৰা আৰু বুজোৱা। দান কৰা। পাৰলৌকিক পিতাই স্বৰ্গৰ ৰাজ্য দিয়ে। লক্ষ্মী-নাৰায়ণক দিছে নহয় জানো। এই সূৰ্যবংশী লক্ষ্মী-নাৰায়ণৰ পিতা কোন? আমি আপোনালোকক ক'ম, স্বৰ্গৰ স্থাপনা কৰোতা পিতাই এতিয়া তেওঁলোকক স্বৰ্গৰ ৰাজ্য দি আছে। বাকী আশীৰ্বাদে কি কৰিব। অচ্ছা!

অতি মৰমৰ কল্পৰ পিছত পুনৰ লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা পিতা আৰু বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত। আত্মাৰ পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

ধাৰণাৰ বাবে মুখ্য সাৰ:-*

- (1) ভুল আৰু শুদ্ধক বুজি লৈ বুদ্ধি বলৰ দ্বাৰা মনৰূপী উন্মত্ত ঘোঁৰাক বশীভূত কৰি মায়াজীং, জগতজীং হ'ব লাগে। পৰাজিত হ'ব নালাগে নালাগে।
- (2) শিৱক বালক বনাই তেওঁৰ প্ৰতিপালন কৰিব লাগে অৰ্থাৎ প্ৰথমতে তেওঁক নিজৰ উত্তৰাধিকাৰী বনাব লাগে। তেওঁৰ প্ৰতি পূৰা বলিহাৰ হ'ব লাগে।

***বৰদান:-** "এৰি দিয়া আৰু মুক্ত হোৱা" এই পাঠৰ দ্বাৰা প্ৰথম নম্বৰ লওঁতা উৰণীয়া পখী হোৱা

উৰণীয়া পখী হোৱাৰ বাবে এইটো পাঠ দৃঢ় কৰা যে "এৰি দিয়া আৰু মুক্ত হোৱা"। কোনো ধৰণৰ ডালত বুদ্ধিৰূপী ভৰিৰে ধৰি নাৰাখিবা। এইটো পাঠেৰেই ব্ৰহ্মা পিতা প্ৰথম নম্বৰ হ'ল। তেওঁ এনেকৈ ভবা নাছিল যে সংগীসকলে মুক্ত কৰি দিলেহে মই মুক্ত হ'ম, সম্বন্ধীয়সকলে মুক্ত কৰিলেহে মই মুক্ত হ'ম। বিঘিনি দিয়াসকলে বিঘিনি দিবলৈ এৰিলেহে মুক্ত হ'ম – সদায় নিজকে এইটো পাঠ ব্যৱহাৰিকভাৱে পঢ়াইছিল যে নিজে এৰি দিলেহে মুক্ত হ'ম। সেয়েহে প্ৰথম নম্বৰত আহিবলৈ এনেকৈ পিতাক অনুসৰণ কৰা।

***শ্লোগান:-** যাৰ সংকল্পত এজন বাবা আছে তেওঁৰ মন সদায় শক্তিশালী হয়।

!!ওঁম্ শান্তি!!
